

HOVRÄTTEN FÖR
VÄSTRA SVERIGE
Avdelning 4
Rotel 45

DOM
2013-12-27
Göteborg

Mål nr
B 4647-13

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Borås tingsrätts dom den 10 oktober 2013 i mål nr B 1957-13, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande och motpart (Åklagare)

Vice chefsåklagaren Daniel Edsbagge
Åklagarkammaren i Borås

Motpart (Målsägande – biträder åtalet)

1. Nina Danielsson
Kärrvägen 20, 516 94 Dannike

2. Gizela Mohr
Västermalmsgatan 7, 504 66 Borås

3. Kim Thorstensson
Söderkullagatan 42 D, 507 63 Borås

4. Niklas Vigren
Kärrvägen 20, 516 94 Dannike

5. Ulf Vigren
Kärrvägen 20, 516 94 Dannike

6. Dödsboet efter Simon Vigren
Kärrvägen 20, 516 94 Dannike

Ombud för 1, 3, 4 och 6 samt ombud och målsägandebiträde för 2 och 5:
Advokaten Peter Carlström
Östra Hamngatan 31, 411 10 Göteborg

Klagande och motpart (Tilltalad)

Fidan Mehmeti, 810617-1732
Medborgare i Upphört Land
Frihetsberövande: Häktad
Solvarvsgatan 75 Lgh 1101, 507 40 Borås

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Björn Hurtig
Allégatan 20, 503 32 Borås

SAKEN

Mord m.m.

Dok.Id 312954

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 40 401 20 Göteborg	Packhusplatsen 6	031-701 22 00 E-post: hovratten.vastrasverige@dom.se www.vastrahovratten.domstol.se	031-774 29 43	måndag – fredag 08:00-16:00

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten fastställer tingsrättens domslut i överklagad del.

Fidan Mehmeti ska stanna kvar i häkte tills hovrättens dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Hovrätten upphäver tingsrättens förordnande om sekretess beträffande det läkarintyg som inhämtats enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m. (tingsrättens aktbilaga 14). I övrigt ska tingsrättens förordnande om sekretess bestå.

Sekretessen enligt 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska bestå för de fotografier där den avlidne Simon Vigrens kropp finns med (aktbilaga 42 och 46).

Björn Hurtig tillerkänns ersättning av allmänna medel med 119 490 kr, varav 88 182 kr för arbete, 7 410 kr för tidsspillan och 23 898 kr för mervärdesskatt.

Peter Carlström tillerkänns ersättning av allmänna medel med 46 535 kr, varav 31 671 kr för arbete, 5 130 kr för tidsspillan, 427 kr för utlägg och 9 307 kr för mervärdesskatt.

Staten ska svara för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.

Hovrätten avslår Nina Danielssons och Kim Thorstenssons begäran om ersättning av allmänna medel för inställelse till hovrättens huvudförhandling.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Fidan Mehmeti har yrkat att hovrätten vad gäller åtalet för mord dömer honom endast för misshandel. Han har under alla förhållanden yrkat att hovrätten sätter ned det av tingsrätten utdömda fängelsestraffet.

Åklagaren har anslutningsvis yrkat att hovrätten dömer Fidan Mehmeti till ett längre fängelsestraff.

Parterna har motsatt sig varandras ändringsyrkanden. Målsägandena, som biträder åtalet även i hovrätten, har motsatt sig ändring.

UTREDNINGEN I MÅLET M.M.

I enlighet med tingsrättens dom, i den del den inte har överklagats, ska Fidan Mehmeti dömas för olaga hot.

Beträffande den överklagade delen av domen har ljud- och bildupptagningarna av förhören vid tingsrätten med Fidan Mehmeti, Amanda Elmgren, Marcus Karlsson, Mehdi Gholamhossein Sanei, Zenel Iljazi, Chetin Mahmod, Miroslav Raimovic, Nasuf Duljaj, Jonny Gustavsson, Stojadin Ramadanovic, Kent Olausson och Johan Sörqvist spelats upp. De ljudupptagningar som spelats in av förhören med Viktor Kjellman och Lena Ström har spelats upp. Ulrika Ingelstrands och Hussein Bakers uppgifter har redovisats såsom de antecknats i tingsrättens dom. Åklagaren och målsägandena har åberopat skriftlig bevisning, däribland som ny bevisning i hovrätten en kompletterande sköpsundersökning. Hovrätten har även hållit syn i garaget på Distansgatan. Tilläggsförhör har hållits med Fidan Mehmeti och Kent Olausson. De har i huvudsak uppgett följande.

Fidan Mehmeti: Förutom honom själv var det två till i garaget. Han skulle hjälpa Simon Vigren med en knarkaffär om 2 kg hasch som skulle överlämnas i garaget. – Efter

att han varit på Tonic träffade han två killar på sta´n som han skulle gå på fest med i närheten av 49:an. Vid 49:an träffade han Simon Vigren som frågade honom om han ville med på en fest i området Boda, vilket han inte var intresserad av. De kom också att prata om droger och Simon Vigren undrade om han kunde fixa ”grejor” för han hade kunder. Han frågade Simon Vigren om vad denne ville ha och fick svaret 2 kilo hasch. Han bad killarna som han tidigare träffat att hämta narkotikan; det skulle ta dem en timme att göra detta. Dessförinnan hade han frågat Simon Vigren om betalningen. Simon Vigren kunde betala 16 000 kr och resterande betalning skulle de diskutera. Han och Simon Vigren tog en taxi till Bodagatan. När de gick från Bodagatan tog han upp det här med betalningen igen. Han tyckte Simon Vigren var trevlig och han skulle gå i god för denne och sade till honom att han inte fick ”fucka up”. De gick tillsammans mot garaget på Distansgatan. I närheten av garaget såg de killarna som var på väg mot dem. Det var ju en stor mängd narkotika som skulle överlämnas och de var lite nojiga. En port i garaget var öppen så de bestämde sig för att gå in där. För att inte bli uppmärksammade gick de upp en våning, till plan 3. Simon Vigren tittade på ”grejorna” och ansåg att de inte var riktiga. Själv visste han att de var riktiga och de började munhuggas och han misshandlade Simon Vigren på det sätt han berättat i tingsrätten. Därefter stannade han upp. Då flög de två andra på Simon Vigren och började misshandla honom. Han befann sig då på vänstra sidan av Simon Vigren. Han sade till de övriga att det räckte men fick ingen reaktion på sin uppmaning. Han gick då från platsen och hem. När han gick levde Simon Vigren; han rörde på sig. De två andra killarna var kvar på platsen och befann sig bredvid Simon Vigren. Han vill inte berätta vilka dessa killar är eller var de bor för sin egen och sin familjs säkerhet. I hans värld ”golar” man inte. Han har gjort många affärer med dem tidigare, de har alltid narkotika i lager. Han vill inte berätta något närmare om narkotikaaffären men han skulle få ersättning i pengar. Han har inte varit redo att berätta hur det gick till förrän nu. Uppgiften som han lämnade i tingsrätten om att de ryckt i dörrar stämmer inte. – När han insåg att Simon Vigren var död bestämde han sig för att göra sig av med sina kläder och skor. Kläderna och skorna var inte indränkta i blod.

Kent Olausson, som under förhöret bl.a. förevisat bilder och hänvisat till den kompletterande skospårsundersökningen som gjorts i hovrätten (aktbilaga 46): Han är krimi-

naltekniker och har hållit på med skospårsundersökningar i ca 2 år. Han har under den tiden gjort ett 50-tal undersökningar. När man ska jämföra avtryck gör man först ett avtryck med den aktuella skon på ett OH-blad, sedan lägger man bladet på avtrycket för att se om avtrycken passar. Som exempel förevisar han en vinkel man kan se på skorna och som återfinns på tröjan, vilket enligt honom passar till en vänstersko. Eftersom båda avtrycken har samma vinkel kan det varit fråga om samma avsättning men eftersom det inte går att rekonstruera tröjans vikning går det inte att säga med säkerhet (jfr s. 37 f i aktbilaga 46). De båda avtrycken, som han bedömer har samma sulmönster, kan vara från samma sko. Han har inte gjort några mätningar på tröjan. När det gäller avtrycken på s. 24 i undersökningen kan det vara tramp i tramp, vilket betyder två avsättningar i varandra. När det gäller avtrycket benämnt A så passar bokstaven G till en högersko och när det gäller B passar det till både en vänster- och en högersko. Sulmönstret i bägge avtrycken kommer från en sko av märket Björn Borg. Att avtrycket ser ut som det gör kan bero på dåligt underlag eller att personen som bar skon har sluntit. Eftersom de inte funnit några ytterkanter på skoavtrycken har någon skostorlek inte kunnat fastställas. – I samband med en brottsplatsundersökning letar man minutiöst efter sulmönster. De har krupit och letat och inte sett några andra sulmönster än efter Björn Borg-skor. När det gäller förswarets presentation (jfr aktbilaga 42) går det inte bedöma om vissa bilder visar skoavtryck. En del avtryck bedömer han inte vara skoavtryck, exempelvis det som försvararen benämnt som J i sin presentation. Det går inte heller att dra de slutsatser som görs i aktbilaga 42. Exempelvis leder den blå linjen till Björn Borg-skorna. När det gäller nr. 15-17 i aktbilaga 42 bedömer han att de kommer från Björn Borg-skor men bedömningen är svårare att göra när det gäller nr. 17. Det finns inga spår som leder dit eller från nämnda avtryck, vilket gjorde dem konfunderade vid brottsplatsundersökningen. Avtrycken är svaga och deras bedömning var att underlaget påverkat förekomsten av avtryck. I protokollet har endast tagits med avtryck som de varit säkra på. – Det går inte att se om det varit fler gärningsmän. Med tanke på hur mycket blod som fanns på brottsplatsen borde de, om det varit fler gärningsmän, funnit fler avtryck, särskilt med beaktande av hur många avtryck som de säkrat. – I samband med brottsplatsundersökningen har de fotograferat sina fynd men inte gjort någon skiss eller mätt avstånden mellan avtrycken. De har inte heller gjort

några provavtryck. Han står fast vid sin slutsats på s. 37 i den kompletterande undersökningen.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Skuldfrågan

Av utredningen i målet framgår att Simon Vigren avlidit till följd av mycket kraftigt trubbigt våld mot huvudet. Frågan är om det är Fidan Mehmeti som i enlighet med åklagarens gärningspåstående varit den som berövade Simon Vigren livet. Som tingsrätten antecknat är det åklagaren som har bevisbördan för sitt påstående.

Fidan Mehmeti har, liksom vid tingsrätten, erkänt att han på den aktuella platsen miss-handlat Simon Vigren genom att ge denne ett slag i ansiktet, en spark i magen och när Simon Vigren låg ner stampa två gånger mot överkroppen. Fidan Mehmeti har först i hovrätten – vid tingsrätten påstod han sig ha varit ensam gärningsman – uppgett att han inte var ensam gärningsman och att det våld som lett till Simon Vigrens död har utövats av två andra personer. Som stöd för att det skulle varit fler personer i garaget vid tidpunkten för gärningen har Fidan Mehmeti, genom sin försvarare, presenterat en egen slutsats av de bilder polisen tagit vid brottsplatsundersökningen (se aktbilaga 42). Fidan Mehmeti har också förklarat att anledningen till att han och Simon Vigren befann sig i garaget var en narkotikaaffär.

Fidan Mehmeti har i hovrätten i centrala delar lämnat andra uppgifter än vad han gjorde i tingsrätten. Detta påverkar naturligtvis hans trovärdighet i negativ riktning. Detta gäller i synnerhet som det är svårt att förstå varför Fidan Mehmeti, om hans berättelse i hovrätten skulle vara sanningsenlig, inte redan vid tingsrätten berättade om de två andra gärningsmännen. Eftersom han inte i hovrätten har velat ge några som helst uppgifter om deras identitet har han inte heller i hovrätten synbarligen riskerat några utomrättsliga repressalier i anledning av att han angett andra ej namngivna personer.

Fidan Mehmeti har erkänt att han varit på platsen och utövat, om än begränsat, våld mot Simon Vigren. Fidan Mehmetis erkännande om att han varit på platsen stöds av övrig utredning i målet, däribland den telefontrafik som förekommit.

Fidan Mehmeti har efter den aktuella händelsen gjort sig av med skor, kläder och telefon. Denna omständighet talar starkt för att det funnits blod från Simon Vigren på skorna och kläderna och att Fidan Mehmeti inte velat att detta närmare skulle undersökas. Först därefter har han anmält sig till polisen.

Den skospårsundersökning som gjorts bygger på de uppgifter som Fidan Mehmeti lämnat om vilken typ av skor han haft på sig den aktuella natten. Dessa skor har varit av märket Björn Borg och har haft ett visst mönster på sulan.

Det har påvisats skomönster av en typ på brottsplatsen, nämligen av märket Björn Borg. Samma mönstertyp har påvisats på Simon Vigners kläder. Kriminalteknikern Kent Olausson har inte kunnat uttala sig om det varit en eller flera gärningsmän eller om det varit mer än ett par skor av märket Björn Borg. I något fall har spåren varit svåra att förklara annat än med det ojämna och grusiga underlaget i garaget och olika mättnader av blod på sulorna. Det finns också några skoavtryck med blod men av mycket dåligt kvalité och där inga mönsterdelar kunnat ses i avtrycken.

Med tanke på den stora mängd blod som redovisats från brottsplatsen skulle det även enligt hovrättens mening avsatts fler avtryck i garaget än vad som nu är fallet om det varit fler gärningsmän. Denna slutsats är i linje med vad Kent Olausson berättat i sitt förhör i hovrätten. Skoavtrycken leder ut den vägen som Fidan Mehmeti, enligt egen uppgift, lämnade garaget. Enligt hovrätten är den i målet åberopade bevisningen sådan att det inte finns något rimligt tvivel om att det var Fidan Mehmeti som ensam utövade det dödande våldet.

Mot bakgrund av det omfattande våld som förekommit mot Simon Vigners huvud kan det inte varit fråga om annat än ett direkt uppsåt från Fidan Mehmetis sida att döda Simon Vigren. I likhet med tingsrätten anser hovrätten att omständigheterna kring gär-

ningen inte varit sådana att den ska anses vara mindre grov utan brottet ska bedömas som mord.

Påföljdsfrågan

Det huvudsakliga brott som Fidan Mehmeti döms för är således mord.

Straffet för mord är sedan den 1 juli 2009 fängelse i lägst tio år och högst 18 år eller på livstid. Lagstiftaren har genom den förändrade straffskalan avsett att åstadkomma en mer differentierad straffmätning vid mord där hela straffskalan kommer till användning (se prop. 2008/09:118 s. 42 f.). Viss domstolspraxis har utvecklats angående vilka omständigheter som typiskt sett kan sägas tala för ett lägre eller ett högre straff. Bland dessa omständigheter kan exempelvis nämnas om gärningen har haft ett kort eller utdraget förlopp, om offret känt dödsångest, om offret varit i en försvarslös position, om mordet har planerats eller om det snarare framstår som en impulsgärning, om mordet utförts med brutalitet eller grymhet, om gärningsmannen har agerat så att offret inte skulle hittas samt om mordet begåtts mot en närstående person eller i någons hem. Liksom vid andra brott bestäms straffvärdet för mord av hur allvarlig gärningen kan sägas vara med hänsyn till samtliga förmildrande och försvårande omständigheter. Påföljden för de minst allvarliga fallen av mord ska därmed bestämmas till tio års fängelse och för de allvarligare fallen av mord till livstids fängelse eller ett fängelsestraff motsvarande de övre delarna av den tidsbestämda straffskalan.

I detta fall finns det omständigheter som talar i såväl lindrande som skärpande riktning. Fidan Mehmeti hade såvitt framkommit inte planerat att döda Simon Vigren utan det synes ha varit en impulsgärning. Det var fråga om ett kort händelseförlopp. Eftersom Simon Vignens medvetandegrad måste ha varit sänkt vid tidpunkten för mordet, upplevde han sannolikt inte någon dödsångest. Det är inte fråga om en närstående person som har mördats i sitt hem eller liknande. Dessa omständigheter talar i och för sig för att straffvärdet för gärningen ligger i den nedre delen av straffskalan för mord. Det finns emellertid även klart försvårande omständigheter att beakta. Gärningen har

varit oprovocerad och riktats mot en person som Fidan Mehmeti inte kände. Fidan Mehmeti har utövat ett mycket kraftigt och brutalt våld mot huvudet, nattetid i ett garage, på den då berusade och försvarslöse Simon Vigren. Dessa omständigheter gör att straffvärdet i detta fall ändå klart överstiger straffminimum för mord.

Vid en samlad bedömning av de förmildrande och försvårande omständigheterna anser hovrätten att straffvärdet motsvarar ett fängelsestraff omkring mitten av den tidsbestämda straffskalan för mord, vilket enligt Högsta domstolen ska vara utgångspunkten för bedömningen av straffvärdet vid mord (se rättsfallet NJA 2013 s. 376). Annan påföljd än fängelse är inte aktuell. Det saknas skäl att vid straffmätningen frånga gärningens straffvärde. Påföljden ska därför, likhet med vad tingsrätten gjorde, bestämmas till fängelse i 14 år.

Häktning

Fidan Mehmeti döms för mord. För detta brott är föreskrivit högre minimistraff än fängelse 2 år. Som tingsrätten antecknat ska han då, om det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas, vara häktad. Sådana skäl finns inte. Fidan Mehmeti ska därför vara kvar i häkte i avvaktan på att hovrättens dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Fidan Mehmeti påkallade inte stängda dörrar vid genomgången av de delar av det s.k. § 7 intyget som presenterades vid hovrättens huvudförhandling. Vad som därutöver framgår av intyget är inte sådant att det är påkallat med ett förordnande om sekretess. Tingsrättens beslut om detta ska därför upphävas. I övrigt finns inte skäl att ändra vad tingsrätten beslutat om sekretess.

Ersättningsfrågor

Målsägandena Nina Danielsson och Kim Thorstensson, som tillsammans med övriga målsäganden biträder åtalet i hovrätten, har begärt ersättning av allmänna medel för sin inställelse till hovrättens huvudförhandling. De har som skäl för detta anfört att de velat höra Fidan Mehmetis nya uppgifter.

Av 1 § förordningen (1982:805) om ersättning av allmänna medel till vittnen, m.m. följer att förordningen ska tillämpas om det i lag eller annan författning är föreskrivet att ersättning ska utgå för någons inställelse i mål vid domstolar. Varken Nina Danielsson eller Kim Thorstensson har kallats till hovrätten för att höras i målet. Deras närvaro har närmast föranletts av deras ställning som parter. Något lagligt utrymme för att tillerkänna dem ersättning av allmänna medel finns inte. Deras begäran om ersättning ska därför avslås.

Björn Hurtig har begärt ersättning i form av utlägg med 5 000 kr för en utomstående arbets med skospårsanalys. Att en försvarare anlitar sakkunnig eller införskaffar annan bevisning och får kostnader för detta utgör inte utlägg i 21 kap. 10 § rättegångsbalkens mening (se bl.a. rättsfallet NJA 1980 s. 468 och Fitger m.fl. Rättegångsbalken, s. 21:49-21:50). Björn Hurtig är således inte berättigad till ersättning av allmänna medel för denna kostnad. Med hänsyn till utgången i målet är inte heller Fidan Mehmeti berättigad till ersättning för kostnaden enligt 31 kap. rättegångsbalken.

ÖVERKLAGANDE, se bilaga B

Överklagande senast den 24 januari 2014

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Ola Olsson och Ann-Carin Glimstedt, referent, adjungerade ledamoten Anna Holmgren samt nämndemännen Ingmarie Torstensson och Ove Andersson.

AVRÄKNINGSUNDERLAG, se aktilaga 51

BORÅS TINGSRÄTT
Rotel 4

DOM
2013-10-10
meddelad i
Borås

Mål nr B 1957-13

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Vice chefsåklagare Daniel Edsbagge
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås

Målsägande

1. Nina Danielsson
Kärrvägen 20
516 94 Dannike

Ombud:
Advokat Peter Carlström
Peter Carlström Advokatbyrå AB
Box 109
503 07 Borås

2. Gizela Mohr
Västermalmsgatan 7
504 66 Borås

Ombud:
Advokat Peter Carlström
Peter Carlström Advokatbyrå AB
Box 109
503 07 Borås

Målsägandebiträde:
Advokat Peter Carlström
Peter Carlström Advokatbyrå AB
Box 109
503 07 Borås

3. Kim Thorstensson
Söderkullagatan 42 D
507 63 Borås

Ombud:
Advokat Peter Carlström
Peter Carlström Advokatbyrå AB
Box 109
503 07 Borås

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 270 501 13 Borås	Rådhuset, Österlånggatan 35- 37	033-17 70 00 E-post: boras.tingsratt@dom.se www.borastingsratt.se	033-10 30 88	måndag - fredag 08:00-16:00

4. Niklas Vigren
Kärrvägen 20
516 94 Dannike

Ombud:
Advokat Peter Carlström
Peter Carlström Advokatbyrå AB
Box 109
503 07 Borås

5. Ulf Vigren
Kärrvägen 20
516 94 Dannike

Ombud:
Advokat Peter Carlström
Peter Carlström Advokatbyrå AB
Box 109
503 07 Borås

Målsägandebiträde:
Advokat Peter Carlström
Peter Carlström Advokatbyrå AB
Box 109
503 07 Borås

6. Dödsboet efter Simon Vigren

Ombud:
Advokat Peter Carlström
Peter Carlström Advokatbyrå AB
Box 109
503 07 Borås

Målsägandebiträde:
Advokat Peter Carlström
Peter Carlström Advokatbyrå AB
Box 109
503 07 Borås

Tilltalad

Fidan Mehmeti, 810617-1732
Frihetsberövande: Häktad
Solvarvsgatan 75 Lgh 1101
507 40 Borås
Medborgare i Upphört Land

Offentlig försvarare:
Advokat Claes Dellborg
Gunnar Dellborgs Advokatbyrå AB
Stora Badhusgatan 14
411 21 Göteborg

DOMSLUT

Begångna brott

1. Mord

Lagrum

3 kap 1 § brottsbalken

2. Olaga hot

4 kap 5 § 1 st brottsbalken

Påföljd m.m.

Fängelse 14 år

Skadestånd

1. Fidan Mehmeti ska utge skadestånd till dödsboet efter Simon Vigren med 33 172 kr. Betalningen ska ske till Ulf Vigren.
2. Fidan Mehmeti ska utge skadestånd till Ulf Vigren med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 28 juni 2013 till dess betalning sker.
3. Fidan Mehmeti ska utge skadestånd till Gizela Mohr med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 28 juni 2013 till dess betalning sker.
4. Fidan Mehmeti ska utge skadestånd till Kim Thorstensson med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 28 juni 2013 till dess betalning sker.
5. Fidan Mehmeti ska utge skadestånd till Niklas Vigren med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 28 juni 2013 till dess betalning sker.
6. Fidan Mehmeti ska utge skadestånd till Nina Danielsson med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 28 juni 2013 till dess betalning sker.

Häktning m.m.

Fidan Mehmeti ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

1. Sekretessen enligt 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska bestå för de foton på Simon Vigren där hans skador syns.
2. Sekretessen enligt 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska med undantag för den första sidan bestå beträffande läkarintyget enligt 7 § lagen (1991:2041) om personutredning i brottmål m.m. rörande Fidan Mehmeti.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Peter Carlström tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 84 420 kr. Av beloppet avser 16 884 kr mervärdesskatt.
 2. Claes Dellborg tillerkänns ersättning av allmänna medel med 183 719 kr. Av beloppet avser 36 744 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

SAMMANFATTNING AV DOMEN

Åklagaren har begärt att Fidan Mehmeti ska dömas för olaga hot av Amanda Elmgren och för mord alternativt grov misshandel och vållande till annans död, grovt brott, av Simon Vigren. Fidan Mehmeti har förklarat att han inte minns om han hotade Amanda Elmgren eller inte. Fidan Mehmeti har vidare förklarat att han inte hade uppsåt att döda Simon Vigren men accepterat att det han gjort mot honom orsakade hans död även om våldet Fidan Mehmeti minns att han utövat varit förhållandevis begränsat. Fidan Mehmeti har gjort gällande att gärningen under inga omständigheter kan bedömas vara svårare än dråp.

Tingsrätten har funnit det ställt utom rimligt tvivel att Fidan Mehmeti har gjort sig skyldig till påstått olaga hot och att den gärningen i sammanhanget inte påverkar påföljden. Polis och åklagare har gjort en gedigen utredning med anledning av Simon Vigrens död. Utredningen utesluter att någon annan person än Fidan Mehmeti kunnat vara inblandad i våldsutövningen mot Simon Vigren. Av polisens undersökningar och Rättsmedicinalverkets utlåtanden framgår det att Simon Vigren, när han låg ned, utsattes för ett inte endast ringa antal sparkar och stampar från två riktningar mot hans huvud, hals och övre delen av bröstet. Våldsutövningen har orsakat omfattande skador och Simon Vigrens död. Våldet kan inte beskrivas på något annat sätt än som mycket brutalt. Det är inte bevisat att Fidan Mehmeti planerat eller haft något egentligt motiv att ta livet av Simon Vigren. Det är inte heller bevisat att Fidan Mehmeti hade avsikt (direkt uppsåt) att göra det. Däremot är det bevisat att Fidan Mehmeti har utövat ett brutalt våld som i sig inneburit en mer än avsevärd risk att det skulle orsaka Simon Vigrens död. Risken att Simon Vigren skulle dö har dock inte varit skäl nog för Fidan Mehmeti att i sitt vid tillfället upprörda tillstånd avstå från att utöva våldet. Fidan Mehmeti kan därför inte undgå ansvar för uppsåtligt (likgiltighetsuppsåt) dödande. Gärningen är att bedöma som mord, inte dråp. Av rättspraxis framgår numera utgångspunkten att straffet för ett mord ska bestämmas till fängelse 14 år. Det finns inget i det här fallet som motiverar en annan påföljd än denna.

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat att tingsrätten ska döma Fidan Mehmeti för mord alternativt grov misshandel och vållande till annans död, grovt brott, (3 kap. 1 § alternativt 3 kap. 6 § 2 stycket och 3 kap. 7 § 2 stycket brottsbalken) enligt följande gärningsbeskrivning.

Mehmeti har den 28 juni 2013 i parkeringsgarage på Distansgatan i Borås berövat Simon Vigren livet.

Mehmeti har berövat Simon Vigren livet genom att först utdela knytnävslag och sparkar mot Simon Vigren så att denne fallit till marken. Mehmeti har därefter sparkat och stampat – alternativt slagit – den liggande Simon Vigren vid upprepade tillfällen. Våldet har varit kraftigt och koncentrerats till huvudet. Mehmeti har även utövat nämnda våld mot halsen, bröstets övre del och axlarnas framsida. Simon Vigren har härigenom förorsakats omfattande hjärnskador som lett till att han avlidit på platsen.

Mehmeti har genom våldet uppsåtligen tillfogat Simon Vigren följande skador

- hjärnskador och hjärnsvullnad
- hudavskrapningar, blånader och krossår i hårbotten och på ytteröröronen
- blånader, krossår och hudavskrapningar i ansiktet med underhudsblödningar och två brott i högra ögonhålan
- krossår och blödningar på och i munnen och på tungan, brott på underkäkskroppen till höger, avsaknad av två tänder, trasig tandställning, två brott på vänstra underkäksgrenen
- brott i högra överkäkshålans yttervägg
- blånader och hudavskrapning på halsen, bröstets övre del och på axlarnas framsida
- blånader och hudavskrapning på ryggen med underhudsblödningar
- hudavskrapning på högra armbågen med underhudsblödning
- inandad blod i luftvägarna.

I vart fall har Mehmeti genom trubbigt våld uppsåtligen tillfogat Simon Vigren ovan nämnda skador och orsakat hans död. Mehmeti har vid utövandet av våldet visat på synnerlig hänsynslöshet.

Åklagaren har vidare yrkat att tingsrätten ska döma Fidan Mehmeti för olaga hot (4 kap. 5 § brottsbalken) enligt följande gärningsbeskrivning.

Mehmeti har natten till den 28 juni 2013 i restaurang Tonics lokaler på Stora Brogatan 5 i Borås hotat Amanda Elmgren genom att till Amanda Elmgren uttala att han skulle slå in skallen eller huvudet på Amanda Elmgren – eller liknande med samma innebörd – om hon inte serverade honom mer alkohol. Uttalandet har hos Amanda Elmgren varit ägnat att framkalla allvarlig fruktan för egen säkerhet till person.

Dödsboet efter Simon Vigren (dödsbodelägare: fadern, Ulf Vigren, och modern, Gizela Mohr) har begärt skadestånd av Fidan Mehmeti avseende dödsboets kostnader för begravning och bouppteckning med 33 172 kr, att betalas till Ulf Vigren.

Envar av Gizela Mohr, Ulf Vigren, Nina Danielsson, Kim Thorstensson och Niklas Vigren har begärt skadestånd av Fidan Mehmeti med 50 000 kr, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 28 juni 2013 till dess betalning sker. Skadeståndet avser ersättning enligt 2 kap. 1 § och 5 kap. 2 § första stycket 3 skadeståndslagen.

Målsägandena har biträtt åtalet.

DET TILLTALADES INSTÄLLNING

Fidan Mehmeti har medgett att han bragt Simon Vigren om livet men har förnekat att detta skett med uppsåt. Fidan Mehmeti har därför motsatt sig att han döms till ansvar för mord men accepterat att han hålls ansvarig för grov misshandel och vållande till annans död, grovt brott. Fidan Mehmeti har gjort gällande att gärningen under alla förhållanden inte kan bedömas som svårare än dråp.

Fidan Mehmeti har förklarat att han varken kan erkänna eller förneka att han hotat Amanda Elmgren eftersom han på grund av berusning saknar fullständiga minnesbilder från händelsen.

Fidan Mehmeti har medgett att betala samtliga begärda skadestånd.

ÅKLAGARENS TALAN

Åklagaren har beträffande händelseförloppet som omfattar påstådda brottsliga gärningar gjort gällande i huvudsak följande.

Kvällen före händelsen på Distansgatan var Simon Vigren och Fidan Mehmeti ute på var sitt håll och festade i Borås. Båda blev alkoholpåverkade. Simon Vigren var bland annat på restaurang Tonic, där Amanda Elmgren arbetade som bartender. Han gick sedan vidare till nattklubben Viva. På Viva träffade han en gammal klasskamrat från gymnasiet, Marcus Karlsson, som han samspråkade med till nattklubben stängde. Efter det följde han Marcus Karlsson och dennes andra vänner till där de skulle sova. Vad som hände sedan med Simon Vigren är inte helt klarlagt men följande står klart. Det har registrerats ett kontantuttag med Simon Vigners kort ur en bankomat på Allégatan kl. 02.43. Därefter har han träffat Fidan Mehmeti utanför närbutiken 49:an på Kungsgatan. Det finns inget i utredningen som visar att de var bekanta med varandra sedan tidigare. De filmades tillsammans av butikens övervakningskameror under tiden kl. 03.00–03.02. I butiken handlade Simon Vigren cigaretter. Fidan Mehmeti hade sagt åt Simon Vigren att även köpa cigaretter åt honom. Fidan Mehmeti syns på filmen tala med bland annat en yngre kvinna. När Fidan Mehmeti gjorde detta bad Simon Vigren expediten, Mehdi Gholamhossein Sanei, att låsas som att hans betalkort inte fungerade för mer än ett paket cigaretter för att han skulle kunna förklara för Fidan Mehmeti varför han inte betalade även för cigaretter åt honom. Simon Vigren och Fidan Mehmeti lämnade butiken i sällskap med varandra.

Fidan Mehmeti inledde kvällen på Lilla Krogen där han drack starköl. Under kvällen har han också rökt hasch. Vid 22-tiden på kvällen gick han till Tonic. Då var inte Simon Vigren kvar där men väl Amanda Elmgren. Under tiden på Tonic drack Fidan Mehmeti flera drinkar Vodka Redbull. Inledningsvis satt Fidan Mehmeti i baren och samtalade vänskapligt med Amanda Elmgren. En tid senare kom bland andra Hussein Baker till Tonic. Fidan Mehmeti slog sig ned vid dennes bord. Under tiden på Tonic ändrades Fidan Mehmetis humör. Han blev ombytlig och tidvis aggressiv. Detta visade sig bland annat av att han hotade Amanda Elmgren när hon avvisade hans beställning av fler drinkar [Se ovan under Yrkanden m.m.]. Hotet uppfattades även av Ulrika Ingelstrand, som satt vid baren när det uttalades. Fidan Mehmeti stannade kvar på Tonic till stängningsdags klockan 02.00. Vad han gjort därefter och fram till dess han träffade Simon Vigren utanför 49:an vid 3-tiden är inte utrett. Efter butiksbesöket har Fidan Mehmetis telefon kopplat upp mot en mobilmast på Hässleholmen kl. 03.26. I vart fall då har han och Simon Vigren befunnit sig i närheten av Distansgatan. Strax dessförinnan, kl. 03.19, utfärdade en securitetsvakt, Viktor Kjellman, en sista parkeringsanmärkning under sitt besök på parkeringsplatsen på plan fyra av parkeringsgaraget på Distansgatan. I garaget har flera andra personer än Simon Vigren och Fidan Mehmeti rört sig under tiden därefter och till dess Simon Vigrens kropp hittades, kl. 04.24. Stojadin Ramadanovic lämnade garaget kl. 03.31. Han passerade den då tomma platsen Simon Vigren kom att återfinnas på. Jonny Gustafsson var inne på plan tre i garaget med en tjejkompis en tid. De lämnade garaget kl. 03.40. Övriga hörda personer har varit i eller vid garaget efter det att våldet mot Simon Vigren utövats. Dessa är Nasuf Duljaj, Zenel Iljazi, Chetin Mahmoud och Miroslav Raimovic. Fidan Mehmeti har använt sin telefon flera gånger efter det att Jonny Gustafsson med sällskap lämnade garaget. Han skickade bland annat ett SMS till Amanda Elmgren kl. 03.43. Efter det har han skickat flera SMS och också tagit emot ett helt kort samtal kl. 03.57. Samtalet har gått ut på att någon som mottagit SMS från Fidan Mehmeti ringt upp och bett denne ”dra åt helvete” och har således inget med målet att göra. Några minuter över fyra hörde Nasuf Duljaj, som var på väg till sin bil för att köra till jobbet, en metalldörr

slå igen och såg en person komma upp från trappan på plan tre och lämna garaget. Den personen måste varit Fidan Mehmeti. Under tiden från samtalet kl. 03.57 till dess har Fidan Mehmeti dödat Simon Vigren på sätt som påstås i åtalet [Se ovan under Yrkanden m.m.]. Fidan Mehmeti hade direkt uppsåt till Simon Vignens död. Dagarna efter mordet gömde Fidan Mehmeti sina kläder och skor från gärningstillfället samt gjorde sig av med sin mobiltelefon innan han kontaktade polisen.

Simon Vigren hittades kl. 04.24. Polisen började brottsplatsundersökning m.m. när personal från tekniska roteln, kriminalteknikerna Kent Olausson och Johan Sörqvist, kom till platsen, cirka kl. 07.30. Bland annat noterades skoavtryck i blod efter ett par Björn Borgskor, och inga andra skor, såväl på brottsplatsen som i ett spår därifrån, samma väg som den person Nasuf Duljaj såg tog. Simon Vigren har obducerats. Han hade omfattande skador – alla de som påstås – och avled på platsen till följd av hjärnskador. Utlåtanden har inhämtats från Rättsmedicinalverket undertecknade bland annat av rättsläkaren Lena Ström.

Till följd av Fidan Mehmetis version av händelseförloppet har polisen kontaktat alla de femton taxibolag som finns registrerade i Borås och annonserat i dagspress för att komma i kontakt med den taxichaufför som påstås ha kört Simon Vigren och Fidan Mehmeti från 49:an utan att lyckas spåra taxichauffören. Simon Vignens bankkonto har undersökts. Det finns ingen kortbetalning till något taxibolag registrerad. Fidan Mehmetis version av händelseförloppet stämmer inte.

DEN TILLTALADES TALAN

Fidan Mehmeti har i stora drag accepterat åklagarens beskrivning av händelseförloppet. Han har ifrågasatt om han verkligen hotade Amanda Elmgren på Tonic, som han är bekant med och inte hyste något agg till. Precis som åklagaren påstått mötte han Simon Vigren för första gången i sitt liv utanför 49:an där de sedan handlade. Simon Vigren kunde inte köpa cigaretter till honom men erbjöd sig istället att dela sitt paket med honom. Efter butiksbesöket tog Simon Vigren en taxi till en fest på

Boda. Eftersom det var åt hans håll fick Fidan Mehmeti följa med. De steg ur taxin på en vändplats på Bodagatan och gick åt var sitt håll. Simon Vigren betalade taxin med kort. Fidan Mehmeti gick hemåt. Efter en liten stund kom Simon Vigren ikapp honom och förklarade att det inte fanns någon fest varför han ville veta vägen till en busshållplats. De slog följe mot Hässleholmen där Fidan Mehmeti skulle visa honom en hållplats. Väl på Distansgatan flög det i Simon Vigren att han skulle stjäla en bil för att åka hem. Simon Vigren och Fidan Mehmeti tog sig in i parkeringshuset genom en öppen garageport. De såg ingen annan människa i parkeringsgaraget. Fidan Mehmeti försökte få Simon Vigren att ta bussen istället för en bil, särskilt som flera av Fidan Mehmetis vänner hade sina bilar i garaget. Simon Vigren sprang runt och kände på olika bilars dörrhandtag för att leta efter någon olåst bil. När Fidan Mehmeti sa åt honom att sluta blev Simon Vigren arg och skrek något i stil med: Jag ska knulla din morsa, jävla blatte! Fidan Mehmeti tänkte till direkt och slog ned Simon Vigren. Denne flög upp igen och angrep Fidan Mehmeti som skyddade sitt ansikte med armarna och sparkade ned Simon Vigren med en träff i magen. För att Simon Vigren inte skulle komma efter honom igen stampade han denne, som då låg ned, två gånger i övre delen av bröstet. Han gick därefter från platsen och måste vara den person som Nasuf Duljaj såg lämna garaget några minuter efter fyra. Han såg inget annat blod än lite som kom från Simon Vignens mun. Denne rörde också på sig när Fidan Mehmeti lämnade platsen. Han hade på sig ett par Björn Borgskor och ifrågasätter inte att det var han som avsatte blodspåren på sin väg hem.

Fidan Mehmeti har insett och accepterat att det var han som orsakade Simon Vignens död. Han kan inte minnas att han utövat mer våld än det nyss beskrivna men menar att det dock inte kan ha varit någon annan som gjort det. Fidan Mehmeti har emellertid inte haft uppsåt till att Simon Vigren skulle dö. Vid tillfället hade han uppsåt till misshandel och har accepterat att dömas till ansvar för grov misshandel och vållande till annans död, grovt brott.

Han har sedan han förstod att det var han som orsakade Simon Vigners död haft svår ångest och starka ångerkänslor. Det var därför han någon dag efter händelsen kastade sina kläder och skor. Han vet inte vad som hände med hans mobil. Sedan han rådfrågat sin bror och tagit avsked av sina föräldrar gick han frivilligt till polisen och berättade vad han minde att han gjort.

UTREDNINGEN

Åklagaren och målsägandena har åberopat följande muntliga bevisning

- Målsägandeförhör med Amanda Elmgren, angående Fidan Mehmetis agerande, uppträdande och uttalande till henne, till styrkande av påstått olaga hot. Amanda Elmgren skall även höras om sina iakttagelser av Fidan Mehmeti i restaurang Tonic's lokaler, till styrkande av gärningen mot Simon Vignen.
- Vittnesförhör med Ulrika Ingelstrand, angående hennes iakttagelser på restaurang Tonic, till styrkande av gärningen mot Amanda Elmgren.
- Vittnesförhör med Hussein Baker, angående hans iakttagelser av Mehmetis uppträdande/agerande på restaurang Tonic, till styrkande av gärningen mot Amanda Elmgren.
- Vittnesförhör med Marcus Karlsson, angående hans kontakter med Simon Vignen under kvällen, dennes påverkansgrad och uppträdande, till styrkande av gärningen mot Simon Vignen.
- Vittnesförhör med Mehdi Gholamhossein Sanei, angående hans iakttagelser av Simon Vignen och Fidan Mehmeti i butiken ”49”:an på Kungsgatan i Borås, till styrkande av gärningen mot Simon Vignen.
- Vittnesförhör med Zenel Iljazi, Chetin Mahmoud, Miroslav Raimovic, Nasuf Duljaj, Jonny Gustafsson, Stojadin Ramadanovic och Viktor Kjellman, angående deras iakttagelser i parkeringsgarage på Distansgatan på morgonen den 28 juni 2013, till styrkande av gärningen mot Simon Vignen.
- Vittnesförhör med kriminalteknikerna Kent Olausson och Johan Sörqvist (Polisen Borås, Tekniska roteln) angående den tekniska undersökningen av brottsplatsen och

särskilt de skoavtryck som påträffats, till styrkande av gärningen mot Simon Vigren.

- Vittnesförhör med rättsläkaren Lena Ström, angående den obduktion som genomförts av Simon Vigren och vilka slutsatser som kan dras utifrån obduktionen, till styrkande av gärningen mot Simon Vigren.

Åklagaren och målsägandena har åberopat följande skriftliga bevisning

- Beslagsprotokoll, angående Simon Vignens tillhörigheter och hans kläder
- Kontoutdrag avseende Simon Vigren
- Foto från övervakningskamera avseende Simon Vigren på Allégatan kl. 02:43
- Övervakningsfilm från butiken 49:an
- Brottpsatsundersökning, blodbildsanalys med fotografier, kläundersökning med fotografier och rättsintyg, rättskemisk undersökning avseende Fidan Mehmeti
- Sakkunnigutlåtande från Statens kriminaltekniska laboratorium, angående blod och DNA-undersökningar på brottpsatsen
- Protokoll över blodbildsanalys
- Protokoll över kläundersökning
- Resultat av sökning i skodatabas
- Protokoll över skospårsundersökning
- Obduktionsprotokoll avseende Simon Vigren
- Telefonanalys
- Dörrlogg till parkeringsgarage, inklusive skiss över P-huset
- allt till styrkande av att Fidan Mehmeti begått påstådd gärning mot Simon Vigren.

Åklagaren och målsägandena har vidare åberopat syn enligt följande

Syn av och i parkeringsgaraget på Distansgatan för skärskådning av platsen för gärningen, till styrkande av att det var Fidan Mehmeti som utförde den.

Fidan Mehmeti har åberopat skriftlig bevisning till styrkande av att solen gick upp i Borås kl. 04.10 den 28 juni 2013.

Nyss nämnd bevisning har tagits upp och Fidan Mehmeti har hörts. De hörda personernas berättelser redovisas under domskäl endast i den omfattning det behövs för att läsaren ska kunna förstå tingsrättens resonemang.

Av innehållet i den skriftliga bevisningen redovisas här utdrag ur polisens utredningar.

Slutsats brottsplatsundersökning

Den samlade bilden av platsundersökningen talar entydigt för att den avlidne Simon Vigren bragts om livet på den plats som undersökts. Skadorna mot huvudet och de stänkbilder i blod som påvisats talar extremt starkt för att Simon utsatts för upprepat, trubbigt våld. Vidare visar blodstänken att offret befunnit sig nära alt. mycket nära golvnivån, i vart fall i samband med utövande av det trubbiga våld som gett upphov till stänkbilderna.

På brottsplatsen har blodiga avtryck från skosula påvisats. Mönstertypen från dessa skospår överensstämmer sinsemellan. Någon avvikande skomönstertyp har inte kunnat påvisas på platsen. Bedömningen är att den person som erhållit blod på sina skosulor befunnit sig i direkt anslutning till offret och att denne i något skede lämnat brottsplatsen via trappan till parkeringsgaragets översta etage och sedan vidare ut på Distansgatan. Skospåren i trappan leder endast i en riktning, nämligen uppåt. Det faktum att tydligheten i avtrycken klingar av på det övre etaget och vidare ut på Distansgatan, visar på rörelseriktning från garaget via övre etaget och ut på Distansgatan. Så långt de blodiga spåren kan följas, ses riktning öster ut mot Solvarvsgatan.

Om någon eller några fler personer varit i nära anslutning till kroppen i samband med dödsmisshandeln borde rimligen även den eller de erhållit blod på sina respektive skosulor. Då det, som sagt endast påvisats en typ av skomönster på brottsplatsen, får det anses vara uteslutet att fler än en person varit våldsaktiv. De lågt placerade stänkbilderna i blod, de omfattande skadorna på ansikte och underkäke samt det faktum att det finns ett blodigt skoavtryck på höger framstycke på offrets tröja, ger klart stöd för

att gärningsmannen stampat och/eller sparkat på offret. Om det endast rör sig om våld medelst sparkar och stampningar går inte att säga, dvs, det kan även ha förekommit annan typ av s.k. trubbigt våld.

Som nämnts i stycke två under rubriken "Plan 3 (Brottsplatsen)" visade den automatiska dörrstängaren på någon slags defekt, vilket medförde att dörren inte gick tillbaka i stängt och låst läge. Förutsatt att dörren stod i samma position som vid platsundersökningen krävdes således ingen aktiv handling för att nå trappan mot det översta etaget.

Beträffande utförlig analys av blodstänk på brottsplatsen samt på offrets kläder, hänvisas till separat protokoll avseende blodstänksanalys. Likaså redovisas resultat från skospårsjämförelse i eget protokoll.

Även vad gäller resultat av utvidgad rättsmedicinsk obduktion (RMV) samt dna-analyser (SKL), hänvisas till separata protokoll.

Slutsats blodbildsanalys

Merparten av blodet på väggen är så kallat slungat blod. Det är vanligt förekommande vid kraftiga slag och sparkar mot huvudet. Målsägarens skador är koncentrerade till huvudet, halsen och axelpartiet med de blödande skadorna uteslutande i huvudet/ansiktet.

Stänkriktningen på det slungade blodet och på blodstänken visar på minst två olika ursprungsområden. Även de blodbilder av slungat blod och blodstänk som ses på golvet, visar på två olika ursprungsområden. De ursprungsområden som räknats ut från blodstänk på väggen och från blodstänk på golvet, stämmer överens i förhållande till varandra.

Det är känt att målsägarens blödande skador sitter i huvudet och ansiktet. Målsägarens huvud ligger dikt an mot väggen då han anträffas. I blodbilden på väggen kan man på två ställen se avstruket blod. Det avstrukna blodet på väggen visar att en blodig kroppsdelt ett blodigt föremål har strukits av mot en blodfri yta. I blodbilden

på golvet ses en blodskugga, som visar att någonting har skyddat golvet då stänkbilder och det slungade blodet uppkom. Detta sammantaget stöder extremt starkt att kroppen vid något tillfälle har flyttats från vänster mot den plats till höger där han ligger då han anträffas.

Det slungade blodet som ses på golvet till höger, samt på den tvärgående väggen vid trappan, har färdats i luften i ca 2,5 meter. För att blod skall färdas så långt krävs en stor kraft. Blodstänken på golvet, till höger om blodpölen, visar en stänkriktning från vänster till höger. Detta talar starkt för att målsägaren har utsatts för mycket kraftigt våld mot huvudet där kraften har riktats från vänster mot höger. Riktningen på stänken och kraften i energin talar starkt för att han utsatts för sparkar mot huvudet.

En sammantagen bedömning är att Simon Vigren har utsatts för upprepat kraftigt våld i form av slag/sparkar mot huvudet samt att kroppen vid något tillfälle har flyttats från vänster mot höger där han sedan anträffas.

Slutsats undersökning av Simon Vigners kläder

Den största mängden blod finns på målsägarens tröja och främst på vänster sida. På tröja, jeans och skor ses inga bloddroppar. Den mängd blod som finns på tröjan visar att målsägaren har blött ymnigt. När man blöder kraftigt från ansikte och huvud är det förväntat att man hittar bloddroppar på tröja och byxor om målsägaren har stått upp. Avsaknaden av bloddroppar talar starkt för att målsägaren har legat ner då de blödande skadorna har tillfogats honom.

De blodstänk som ses på jeansen stämmer väl överens med stänkriktning på de stänk som ses på marken på brottsplatsen. Detta talar extremt starkt för att de har tillkommit då målsägaren ligger i den positionen han som han gör när han anträffas.

Smutsen på baksida av tröja och byxor är inte enbart ytlig utan har genom friktion arbetats in i fibrerna. Detta kan uppkomma vid en hastig lägesfördring så som t ex vid en spark mot kroppen, vid tramp mot kroppen alternativt vid ett fall.

På tröjans övre del ses tre separata områden med mönster som liknar skoavtryck av-satta med blod. Detta, tillsammans med de smutsiga fibrerna, talar starkt för att mål-sägaren har utsatts för stamp mot övre delen av kroppen.

Tingsrätten redovisar i det följande avskrifter av Rättsmedicinalverkets utlåtanden. Det kan noteras att den förekommande markeringen, HEMLIG, inte längre gäller.

UTLÅTANDE

Påvisade skador

- multipla fokala och diffusa färska hjärnskador, hjärnsvullnad och utbredd syrebristbetingad diffus hjärnskada (neuropatologisk undersökning)
- färska hjärnskador (rättsmedicinsk undersökning, skiktröntgenundersökning), (2.1.3-2.1.4)
- inga brott på skallen (rättsmedicinsk undersökning, skiktröntgenundersökning), (2.1.2)
- färska hudavskrapningar, blånader och krossår i hårbotten och på ytteröröronen med underhudsblödningar (1.3.1-1.3.8, 2.1.1)
- färska blånader, krossår och hudavskrapningar i ansiktet med underhudsblödningar, två brott i högra ögonhålan varav ett brott i högra ögonhålets golv med stort brottfragment dislokerat in i högra överkäkshålan samt ett brott i högra ögonhålets innervägg (rättsmedicinsk undersökning, skiktröntgenundersökning), (1.3.9-1.3.13, 2.1.1)
- färska krossår och blödningar på och i munnen och på tungan, brott på underkäkskroppen till höger och avsaknad av två tänder i högra halvan av underkäken (42, 43) och trasig tandställning samt två brott på vänstra underkäksgrenen, varav ett på främre utskottet och ett på ledutskottet samt urlidvridning av vänstra käkleden (rättsmedicinsk undersökning, skiktröntgenundersökning), (1.3.14-1.3.16)
- brott i högra överkäkshålets yttervägg (skiktröntgenundersökning)
- färska blånader och hudavskrapningar på halsen, bröstets övre del och på axlarnas framsida med underhudsblödningar (1.3.17)
- färska blånader och hudavskrapningar på ryggen med underhudsblödningar samt underhudsblödning på bröstet (1.3.26-1.3.31, 2.2.1)
- färska hudavskrapningar på högra armbågen med underhudsblödning samt smärre färskt ytligt sår och färsk hudavskrapning på högra handen och smärre färskt ytligt sår på vänstra handen 1.3.19-1.3.20, 1.3.23)
- inandat blod i luftvägarna (2.3.3-2.3.5, mikroskopisk undersökning)

Postadress
Rättsmedicinska avdelningen
Box 408
405 30 Göteborg

Telefon
031-741 15 50

Fax
031-741 15 59

E-post
rmgb@rmv.se

15 (16)

Detta är en utskrift av en diarieförd originalhandling utskriven av eanno den 28 aug 2013 kl 14:11:28

BORÅS TINGSRÄTT

DOM
2013-10-10

B 1957-13

Rotel 4

Protokoll Obduktionsprotokoll, 2013-08-29 08:37 diariernr: 1400-K105746-13

HEMLIG

Rättsmedicinalverket
Rättsmedicinska avdelningen
GöteborgE13-0477
Ert dnr 1400-K105746-13**Påvisade sjukliga förändringar**

- inga sjukliga förändringar på kroppens inre organ

Rättskemisk undersökning

2,00 promille etanol har påvisats i lårblood.

2,87 promille etanol har påvisats i urin.

Screening av läkemedel och illegala droger har ej påvisats i lårblood.

Screening av narkotika i urin har varit negativ.

Skadornas uppkomstsätt

Skadorna har orsakats av trubbigt våld. Enbart av skadornas utseende kan ej avgöras vilken typ av trubbigt våld som inverkat.

Utseendet, lokaliseringen och omfattningen av skadorna på huvudet talar starkt för kraftigt upprepat trubbigt våld genom sparkar och slag mot huvudet. Även skadorna på halsen, bröstets övre del och axlarnas framsida kan ha orsakats av likartat våld.

Utseendet och lokaliseringen av vissa av skadorna på huvudet och i ansiktet talar för skrapning av huden mot hårt, skrovligt underlag såsom betonggolv.

Utseendet och lokaliseringen av skadorna på ryggen talar för tryck mot hårt underlag såsom betonggolv.

Utseendet och lokaliseringen av skadan på högra armbågen talar för fall.

Det kan ej avgöras vad som orsakat de smärre ytliga såren på händerna.

Inandningen av blod har varit en följd av skadorna i munnen och brotten i ansiktets skelett.

Dödsorsak

Fynden visar att döden orsakats av hjärnskadorna.

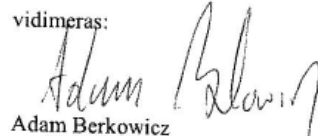
Dödssätt

Fynden visar att döden orsakats av annan person.

Göteborg 2013-08-28

Lena Ström
Avdelningsläkare

vidimeras:

Adam Berkowicz
Överläkare

Postadress
Rättsmedicinska avdelningen
Box 408
405 30 Göteborg

Telefon
031-741 15 50

Fax
031-741 15 59

E-post
rmgb@rmv.se

16 (16)

Detta är en utskrift av en diarietörd originalhandling utskriven av eanno den 28 aug 2013 kl 14:11:28

BORÅS TINGSRÄTT

DOM
2013-10-10

B 1957-13

Rotel 4

Protokoll Obduktionsprotokoll, 2013-08-29 08:37 diariernr: 1400-K105746-13

HEMLIG

Rättsmedicinalverket
Rättsmedicinska avdelningen
UppsalaB2013-H0374
Ert dnr E13-0477

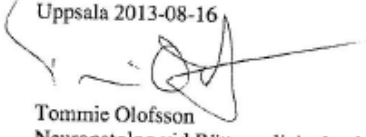
UTLÅTANDE

att Simon Vigren företettmultipla fokala traumatiska hjärnskador med

- 1) stötblödningar (kontusionsblödningar) i båda parnloberna, båda tinningloberna, vänstra hjässloben, centrala delarna av storhjärnan, hjärnbalken, mithjärnan, bryggan (pons),
- 2) färskt blod i hjärnans kammersystem (akvedukt, fjärde ventrikeln och i sidoventriklarna),
- 3) blödning till de mjuka hjärnhinnorna under båda pannloberna, i storhjärnans sidofårar och runt lillhjärnan,

omfattande diffusa traumatiska hjärnskador med multipla vaskulära skador och åtföljande blödningar i hjärnan,mättlig hjärnsvullnad utan säkra tecken på förhöjt intrakraniellt tryck,utbredd syrebristbetingad diffus hjärnskada med förekomst av nervcellsöd i hela hjärnan, i synnerhet i de arteriella gränzonerna, båda hippocampus och lillhjärnan,att sammantaget ses multipla fokala och diffusa traumatiska hjärnskador och där samtliga skador har ett utseende som visar att de är färska och jämgamla och sålunda bedöms ha uppkommit vid ungefär samma tidpunkt, ochatt enär dessa traumatiska skador varken innehåller några reaktiva förändringar eller någon APP-immunoreaktivitet så talar detta för kort överlevnadstid efter skadornas uppkomst dvs mindre än 2 timmar,att den ovan beskrivna syrebristbetingade hjärnskadan talar för generell syrebrist i nära anslutning till dödens inträde, ochatt dessa förändringars utseende och utbredning möjligen talar för att döden inte inträtt omedelbart utan att den kan ha föregåtts av en något utdragen dödsprocess.

Uppsala 2013-08-16

 Tommie Olofsson
 Neuropatolog vid Rättsmedicinalverket
 Specialist i klinisk patologi och i rättsmedicin

 Postadress
 Rättsmedicinska avdelningen
 Box 1024
 751 40 UPPSALA

 Telefon
 018-51 57 20

 Fax
 018-55 90 53

 E-post
 email

DOMSKÄL

Skuldfrågan

I detta avsnitt behandlas frågan om Fidan Mehmeti ska dömas för att han begått (något av) de brott åklagaren påstått.

Utgångspunkter för tingsrättens bedömning

När tingsrätten ska avgöra brottmål av aktuellt slag gäller följande.

Domen ska grundas på det som förekommit under huvudförhandlingen (rättegången). I praktiken innebär detta att tingsrätten inte bedömer verkligheten, utan den bevisning som presenterats under huvudförhandlingen om hur verkligheten såg ut under ett visst tidsintervall. Det som inte kommit fram under huvudförhandlingen om det som ska bevisas, får inte påverka tingsrättens prövning. Rätten ska efter samvetsgrann prövning av allt som förekommit avgöra vad som är bevisat i målet.

Det är åklagaren som har bevisbördan. Den tilltalade behöver inte bevisa något. Utgångspunkten är, precis som i alla andra rättsstater som respekterar mänskliga rättigheter, att den tilltalade ska betraktas som oskyldig till dess motsatsen bevisats under en rättvis rättegång. Detta innebär att det den tilltalade sagt ska accepteras som riktigt om det inte bevisats vara fel. Är emellertid det den tilltalade sagt, i ljuset av utredningen i övrigt eller av vad som är allmänt känt, så främmande att det framstår som helt otroligt, behöver det inte motbevisas för att det ska lämnas utan avseende.

Att det finns bevisning är inte tillräckligt för en fällande dom. Det krävs också att bevisningen har sådan styrka att beviskravet, ställt utom rimligt tvivel, är uppfyllt. Detta medför att om det beträffande en viss omständighet inte lagts fram bevisning som når upp till den styrkan, får tingsrätten inte lägga den omständigheten till grund

för sin bedömning. Detta gäller även om det rent allmänt verkar sannolikt eller rimligt att omständigheten fanns i verkligheten.

En metod att komma fram till vad som hänt i verkligheten är uteslutningsmetoden. Det vill säga att dra slutsatsen att det är på ett visst sätt bara för att det kan inte vara på något annat sätt. Detta är svårare att göra med samma krav på säkerhet när det inte är verkligheten som bedöms utan bara en modell av verkligheten, som byggs upp uteslutande av det som förekommit under en huvudförhandling. Det följer av rättspraxis (se NJA 1991 s. 56 och RH 1995:129) att uteslutningsmetoden (s.k. eliminationsbevisning) endast kan användas i undantagsfall och att det som regel krävs åtminstone stödjande bevisning som klargör de väsentliga delarna av det händelseförlopp som domstolen har att bedöma.

Om en händelseutveckling i alla delar inte är klarlagd kan det vara så att olika händelseförlopp, givet utredningen som lagts fram under huvudförhandlingen, är tänkbara. Det vill säga att situationen är sådan att bevisningen som lagts fram inte utesluter någon presenterad version av händelseutvecklingen som omöjlig. I ett sådant läge har rätten att utgå från den möjliga händelsekedja som är mest förmånlig för den tilltalade. Detta följer av bevisbördans placering och praxis (se t.ex. NJA 2012 s. 45).

Brott har två sidor, en objektiv sida och en subjektiv sida. Den ena har att göra med vad som hänt. Den andra med gärningsmannens medvetandeinnehåll när det hände. Den som t.ex. berövar en annan person livet kan dömas för mord, om det har skett med uppsåt. Mordbrottets objektiva sida förutsätter således att någon gjort något som orsakat en annan persons död. Brottets subjektiva sida förutsätter att detta skett med uppsåt, det vill säga inte bara av oaktsamhet eller som ett led i en olyckshändelse. Åklagarens bevisbörda omfattar såväl omständigheter som har med brottets objektiva sida som med dess subjektiva sida att göra. Beviskravet för fällande dom är detsamma för båda sidornas omständigheter. Vad kravet på uppsåt innebär har

utvecklats i praxis (se bl.a. NJA 1975 s. 594, 1985 s. 757, 1992 s. 474, 1998 s. 86, 2002 s. 449, 2004 s. 176, 2011 s. 563 och 2012 s. 45).

Det finns olika slag av uppsåt. Den allvarligaste formen kallas direkt uppsåt eller avsiktssuppsåt. Med detta uppsåt brukar avses att gärningsmannen haft avsikt att åstadkomma en viss effekt (t.ex. någon annans död) antingen som ett mål i sig eller som ett genomgångsled till ett annat mål. Denna form av uppsåt brukar vara aktuell när det står klart att det funnits ett direkt motiv för den tilltalades agerande. Motivet kan exempelvis vara hämnd för någon upplevd oförrätt (t.ex. svartsjukemord) eller för att kunna genomföra en stöld (s.k. rånmord). En annan uppsåtsform är indirekt uppsåt. Med detta brukar menas att gärningsmannen visserligen inte haft för avsikt att åstadkomma effekten men har uppfattat den som nödvändigt förbunden med ett eftersträvat mål. Även indirekt uppsåt brukar således kräva att det står klart att gärningsmannen haft ett särskilt motiv för sitt handlande.

I fall där det inte står klart att gärningsmannen har haft något direkt eller indirekt mål med dödandet kan uppsåt ändå anses föreligga. Uppsåt kan nämligen föreligga även om gärningsmannen endast insåg att det fanns en risk för att effekten, någon annans död, skulle inträda. Agerande med insikt om en risk att effekten inträffar som en följd av gärningen är emellertid inte ensamt tillräckligt för att gärningen ska bedömas vara uppsåtlig. Avgörande är också gärningsmannens inställning eller attityd vid gärningstillfället. För att uppsåt till effekten ska anses föreligga krävs att gärningsmannen var likgiltig till såväl risken som till förverkligandet av effekten (likgiltighetsuppsåt). Detta förutsätter dock inte att gärningsmannen rent faktiskt värderade förverkligandet av effekten på visst sätt vid gärningstillfället. Även om han eller hon skulle beklaga att effekten inträdde kan personen i fråga ändå anses ha varit likgiltig i den meningen att han eller hon varit beredd att offra det av rättsordningen skyddade intresse som uppsåtsprövningen avser. Likgiltighet i detta sammanhang ska således inte förstås i moraliska termer. Det avgörande är om det kan

konstateras att förverkligandet av effekten inte utgjorde ett för gärningsmannen relevant skäl att avstå från gärningen.

Risken för att en viss effekt ska inträffa kan vara olika hög, det vill säga vara olika sannolik, beroende på hur gärningen utförs. Det är typiskt sett högre sannolikhet att en person som skjuts med automatkarbin dör än att en person som får ta emot en spark gör det. När gärningsmannen handlat med insikt om att det fanns en mycket hög sannolikhet för att handlandet skulle få en viss effekt fyller inte begreppet likgiltighet någon självständig funktion vid uppsåtsbedömningen. Då kan man redan av det förhållandet att gärningsmannen medvetet tagit den mycket höga risken dra slutsatsen att han eller hon var likgiltig till effekten. I ett sådant fall ställer det sig enklare att direkt säga att effekten omfattades av gärningsmannens uppsåt.

Det är inte lika enkelt när det är fråga om gärningar där sannolikheten för en viss effekt inte kan betecknas som mycket hög men ändå framstår som avsevärd. Det är tveksamt i vad mån man med en reglering som enbart bygger på vad gärningsmannen insåg beträffande omständigheterna eller effekten kan komma fram till att han eller hon, när det gäller sådana gärningar, ska dömas för uppsåtligt brott. Förhållandena kan emellertid ge vid handen att gärningsmannen, exempelvis när han eller hon utfört gärningen på ett mycket hänsynslöst sätt eller i en mycket upprörd sinnestämning eller varit driven av ett från hans eller hennes synpunkt mycket starkt intresse, var likgiltig i förhållande till effekten. Likgiltighetsuppsåtet bör sammantaget inte användas vid agerande som endast inneburit en låg risk för att effekten skulle inträffa. Det bör förbehållas fall där gärningen som minst inneburit en i vart fall avsevärd risk för att så skulle ske.

Det är som framgått omständigheterna vid själva gärningen som främst bör tillmätas betydelse när frågan om uppsåt avgörs. När en person handlar på ett visst sätt i ett visst sammanhang framgår hans eller hennes bevekelsegrunder, avsikter och insikt om skeendets innebörd genom det sätt på vilket han eller hon agerar i den aktuella

situationen. Det kan också vara så att det som hände före gärningen utgör ytterligare bevisning i uppsåtsfrågan. Vad som är utrett om den handlandes motivbild är inte sällan ett viktigt bevisfaktum. Ibland kan också den handlandes agerande efteråt tillmätas betydelse för bedömningen.

Men dessa utgångspunkter går tingsrätten över till att pröva åtalen. Tingsrätten kommer först att redogöra för sin bedömning av åtalet för olaga hot, därefter för sin bedömning av åtalet för mord alternativt grov misshandel och vållande till annans död, grovt brott.

Åtalet för olaga hot

Amanda Elmgren har lugnt, samlat, nyanserat och detaljerat lämnat en sammanhängande berättelse fri från märkliga moment och synbarligen från överdrifter om vad hon minns hände under kvällen på restaurang Tonic, där hon arbetade som bartender. Hon har bland annat berättat att Fidan Mehmeti, normalt en trevlig, uppskattad och ofta återkommande gäst, hotade henne genom att säga han skulle slå in skallen eller pannan på henne om hon inte serverade honom fler drinkar, sedan hon på grund av att hon ansåg att han fått nog, vägrat att göra detta. Amanda Elmgren har vidare berättat att Fidan Mehmeti endast kort tid efter hotet försökte komma in bakom baren för att be henne om ursäkt.

Fidan Mehmeti har som nämnts förklarat att han inte kan minnas att han hotat Amanda Elmgren för att han då var så berusad.

Ulrika Ingelstrand har berättat bland annat att Fidan Mehmeti sa att han skulle slå in skallen eller pannan på Amanda Elmgren när hon inte lät honom köpa mer alkohol. Vidare har Ulrika Ingelstrand förklarat att Fidan Mehmeti uttalade hotet på ett lugnt men aggressivt sätt och att det syntes att Amanda Elmgren såg skärrad ut.

Hussein Baker har berättat bland annat följande. Han är bekant med Fidan Mehmeti sedan 20 år. Den kvällen satt han själv med sin kusin vid ett bord när Fidan Mehmeti anslöt sig till dem. Fidan Mehmeti drack rätt många Vodka Redbull under kvällen. Han drack mycket och fort. Fidan Mehmeti var glad nästan hela kvällen men blev lite nere när han berättade om olika misslyckade förhållanden. Fidan Mehmeti var också högljudd och lite aggressiv. Han svängde i humöret och slog lite på bordet ibland – fick lite utbrott – så att Hussein Baker fick lugna ned honom.

För att dömas för olaga hot krävs inte att den som hotades blev rädd när hotet, i det här fallet, uttalades. Det krävs dock att hotet var allvarligt menat och att det som sades innebär ett hot om brottslig gärning. Här står det klart genom förhörsuppgifterna att Fidan Mehmeti har uttalat ett hot om allvarligt våld som reaktion på att han förvägrades köpa mer alkohol. Detta visar att han visste vad han gjorde och att han önskade ändra Amanda Elmgrens beslut att inte servera honom mer eller helt enkelt hämnas för detta.

Det fritar inte från ansvar att Fidan Mehmeti strax efter hotet ångrade sig. Den straffbara gärningen var redan fullbordad då. Hotet är emellertid inte att bedöma som ett särskilt allvarligt hot.

Sammantaget finner tingsrätten det styrkt att Fidan Mehmeti uppsåtligen hotat Amanda Elmgren på sätt åklagaren påstått. Straffvärdet för den gärningen är taget för sig inte högre än vad som motsvaras av ett bötesstraff.

Utredningen kring denna händelse är även åberopad till styrkande av att Fidan Mehmeti begått påstådd gärning mot Simon Vigren. Tingsrätten noterar med anledning av detta att det är klarlagt att Fidan Mehmeti var ombytlig i humöret med aggressiva utbrott och att han var så berusad av alkohol att han hade minnesluckor.

Åtalet för mord alternativt grov misshandel och vållande till annans död, grovt brott
Tingsrätten delar här upp sin redogörelse i två avsnitt. Det första avhandlar vad som är bevisat har hänt och därefter redogörs för tingsrättens bedömning i uppsåtsfrågan.

Vad är bevisat har hänt vid gärningstillfället?

Av Rättsmedicinalverkets utlåtanden och rättsläkarens vittnesmål står det klart att Simon Vigren den 28 juni 2013 avled till följd av hjärnskador. Hans kropp hittades samma dygn på plan tre i parkeringsgaraget på Distansgatan i Borås. Det framgår vidare av Rättsmedicinalverkets utlåtanden och rättsläkarens vittnesmål att Simon Vigren hade alla de av åklagaren påstådda skadorna och att han inte kunnat orsaka sig skadorna själv. Fidan Mehmeti har berättat att han minns att han utövat våld mot Simon Vigren, nämligen ett slag i ansiktet, en spark i magen och när Simon Vigren låg ned, två stampar mot den övre delen av bröstkorgen. Frågan är först om någon annan utövat våld mot Simon Vigren.

Polisen har enligt tingsrättens bedömning gjort en omfattande och gedigen utredning. Av resultatet av polisens olika tekniska undersökningar, vilka inte motsägs av någon annan uppgift i utredningen och det saknas skäl att på annan grund ifrågasätta, står bland annat följande klart. Simon Vignens kropp har inte flyttats sedan han utsattes för det våld som orsakade skadorna, till dess han hittades. Det har inte funnits mer än ett par skor som avsatt avtryck i blodet som fanns på platsen. Skoavtrycken överensstämmer med sulmönstret på skor av samma märke och modell som Fidan Mehmeti enligt egen uppgift bar vid tidpunkten.

Av vittnesförhören med personerna som vistats i eller kring garaget vid olika tidpunkter, sammanställning över Fidan Mehmetis telefonaktivitet, dennes egna uppgifter och brottsplatsundersökningarna står det klart att ingen annan person än Fidan Mehmeti och Simon Vigren var närvarande när den först nämnda utövade våld mot den senare nämnda och att detta skedde mellan kl. 03.57 och 04.04. Tingsrätten

håller det sammantaget för uteslutet att någon annan än Fidan Mehmeti utövat våld mot Simon Vigren. Frågan är hur mycket våld Fidan Mehmeti utövat.

Det står klart att den förhållandevis begränsade våldsutövning som Fidan Mehmeti själv minns omöjligen kan ha orsakat Simon Vигrens alla skador och död, särskilt inte skadorna i och på huvudet. Fidan Mehmeti har dock inte uteslutit att han utövat mer våld än vad han minns. Tvärtom har han sagt sig förstå att han genom sin gärning orsakade Simon Vigrens död. Med anledning av skadornas omfattning och att det kan uteslutas att någon annan utövat våld mot Simon Vigren finner tingsrätten det styrkt att Fidan Mehmeti har utövat mer våld än vad han minns.

Det finns inget som antyder att Fidan Mehmeti använde något tillhygge. Med hänsyn till att våldet utövats främst när Simon Vigren låg ned förefaller det inte onaturligt att då utesluta slag. Skadebilden, som tingsrätten kommer till nedan, talar också för att sparkar och stampar, inte slag, utdelades. Fidan Mehmeti har vidare beskrivit hur han endast använde fötterna sedan Simon Vigren fallit till marken andra gången. Tingsrätten finner sammantaget att Fidan Mehmeti inte har utdelat slag mot Simon Vigren sedan han blev liggande.

Av undersökningarna på brottsplatsen (brottsplatsundersökningen, blodbildsanalysen och analysen av Simon Vigrens kläder, s. 14–17), och intygen från Rättsmedicinalverket (se s. 17–19) samt avsaknaden av andra möjliga alternativ som kan förklara skadorna och spåren på brottsplatsen, framgår sammantaget att Simon Vigren utsatts för upprepat, kraftigt våld från två riktningar i form av sparkar och stampar och att kraften i åtminstone en spark föranlett att Simon Vigren flyttades från vänster till höger sida samtidigt som han gled en kort bit över cementgolvet. Denna eller en annan mycket hård spark har också slungat blod från Simon Vigren 2,5 meter bort från hans kropp.

Kraften i det utövade våldet kan inte förklaras med att Fidan Mehmeti hade grova eller hårda skor på sig vid tillfället. Det är istället utrett att han hade ett par förhållandevis mjuka Björn Borgskor när han sparkade och stampade Simon Vigren. Detta talar för ett högre antal sparkar och stampar än vad som annars hade behövt vara fallet för att kunna orsaka alla konstaterade skador. Sammantaget finner tingsrätten att utredningen i målet utesluter att det kunnat vara fråga om endast ett ringa antal sparkar och stampar som Fidan Mehmeti utdelat och genom dessa orsakat Simon Vignens död. Våldet kan inte beskrivas på annat sätt än som mycket brutalt.

Uppsåtsfrågan

Fidan Mehmeti var berusad vid tillfället och hade även använt hasch, ”benzo” (Valium) och anabola steroider samma kväll eller i vart fall under samma vecka. Det står dock klart redan genom hans egen berättelse att han trots sin berusning och påverkansgrad kunde interagera med andra människor och reagera på vad de gjorde eller på hur han uppfattade deras agerande. Han har berättat att han utövat våld mot en liggande Simon Vigren för att denne inte skulle komma efter honom igen. Detta visar att hans agerande var viljestyrt och hade ett syfte, således att han inte saknade uppsåt till våldsutövningen. Frågan tingsrätten har att bedöma är om hans uppsåt omfattade Simon Vignens död eller om det omfattande endast att våldet kunde orsaka smärta och skada, inte död.

Åklagaren har inte presenterat någon bevisning som säger annat än att Fidan Mehmeti och Simon Vigren träffades för första gången vid tretiden på natten utanför butiken 49:an och att de tillsammans var inne i butiken där Simon Vigren handlade cigaretter åt sig själv. Inom lite drygt en timme efter det var Simon Vigren död. Vad som hänt under den timmen har åklagaren inte heller presenterat någon bevisning om. Tingsrätten kan därför inte dra slutsatsen att Fidan Mehmeti planerat Simon Vignens död. Oavsett hur trovärdigheten i Fidan Mehmetis berättelse bedöms finns det inget i utredningen i övrigt som tyder på att Fidan Mehmeti tvingat in Simon Vigren i garaget på Distansgatan. Tingsrätten har därför att utgå från att Simon Vig-

ren gick in i det frivilligt och att Fidan Mehmeti följde efter honom. Det har inte presenterats något annat motiv för Fidan Mehmetis våldsutövning än att Simon Vigren, väl inne i garaget, sa något som gjorde Fidan Mehmeti arg och att bråk då uppstod. Tingsrätten har därför att utgå från att det förhöll sig på det sättet. I denna riktning talar även Marcus Johanssons uppgift att Simon Vigren, när han var påverkad, hade ”lätt att tända till”.

Den som i efterhand har läst om Simon Vigrens skador och sett bilderna som polisen tog kan ha svårt att förstå hur personen som utövade våldet inte var helt inställd på att våldet skulle leda till Simon Vigrens död. Vad som står klart i efterhand kan dock inte vara avgörande för uppsåtsbedömningen avseende själva händelsen. Det går inte att bortse från att lampan precis där Fidan Mehmeti och Simon Vigren befann sig var trasig och att det saknas utredning som motsäger att skenet från andra lampor i garaget kan ha bildat skuggor mot intillstående bilar. Solen gick inte upp förrän efter händelsen och det är inte utrett hur mycket ljus från lamporna i trappan som faktiskt sken ner i det aktuella hörnet. Med hänsyn till dessa faktorer och då tingsrätten, enligt vad som sagts tidigare, har att välja den för den tilltalade förmånligaste tolkningen som inte utesluts av utredningen, går det inte att dra slutsatsen att Fidan Mehmeti vid gärningen såg samma skador på Simon Vigren som kunde ses i ett bättre ljus.

Fidan Mehmeti har gjort sig av med sina kläder, skor och mobiltelefon efter händelsen. Detta kan bero på att han ville dölja sitt brott. I så fall är det svårt att förstå varför han efter dessa åtgärder skulle anmäla sig själv till polisen. Det är för övrigt inte alls säkert att polisen hade funnit spår som hade knutit Fidan Mehmeti till brottsplatsen om han själv inte sagt att han var där. Det är inte konstigt att tänka sig att det finns fler personer som äger likadana Björn Borgskor som de som avsatte blodspåren. Det par skor Fidan Mehmeti hade på sig har inte hittats. Att Fidan Mehmeti gjorde sig av med kläderna kan också förklaras av att han förknippade dem med en fruktansvärd händelse. Det är inte en främmande tanke att den som utan egentligt

motiv i berusat tillstånd dödat en annan människa i efterhand känner avsky inför detta och därför vill göra sig av med alla påminnelser om händelsen. En sådan person kan också mycket väl tänkas överlämna sig själv till polisen någon dag senare.

Vid en samlad bedömning finner tingsrätten att det inte är ställt utom rimligt tvivel att Fidan Mehmeti hade avsikt (direkt uppsåt) att döda Simon Vigren. Han ska därför bedömas inte ha haft det. Frågan är istället om han hade någon annan form av uppsåt.

Det är allmänt känt att kraftigt våld riktat mot en persons huvud kan leda till dennes död. Fidan Mehmeti har, precis som alla andra i vart fall normalt begåvade personer som inte lider av vanföreställningar, haft denna insikt. Denna insikt försvinner inte på grund av berusning eller effekten av icke hallucinogena droger. Sannolikheten för att Simon Vigners död skulle följa på det utövade våldet, ett inte ringa antal kraftiga sparkar och stampar från två riktningar mot hans huvud när han låg ned, bedömer tingsrätten vara högre än avsevärd, dock inte så hög som om ett vapen hade använts. Graden av sannolikhet är således inte så hög att begreppet likgiltighet inte fyller någon självständig funktion vid uppsåtsbedömningen. För att uppsåt ska kunna anses ha förelegat krävs det därför att även andra faktorer än sannolikhetens storlek talar för detta.

Fidan Mehmetis inställning eller attityd vid gärningstillfället är avgörande för uppsåtsbedömningen. Fidan Mehmeti har själv förklarat att han blev arg på Simon Vigren eftersom denne förolämpade hans mor. Han har också förklarat att eftersom han är från Balkan är "morsan helig". Till detta kommer att Fidan Mehmeti berättat följande. Han var i den andra veckan på en "kur" med anabola steroider. Han hade före den aktuella dagen tagit totalt fyra tabletter, "Thaitior", med hormonpreparat. Han visste sedan tidigare om att anabola steroider kunde göra honom mer aggressiv eftersom han för något år sedan tog "Ryssfemmor". Dock trodde han att det skulle vara lindrigare denna gång eftersom han inte injicerade, utan tog preparatet i tablett-

form. Sammantaget talar omständigheterna med styrka för att Fidan Mehmeti blev okontrollerat aggressiv på grund av något Simon Vigren sade och att detta utlöste gärningen.

Vid en samlad bedömning finner tingsrätten att följande är ställt utom rimligt tvivel. Tillvägagångssättet vid våldsutövningen som sådan har, som nämnts, inneburit en mer än avsevärd risk att Simon Vigren skulle dö till följd av den. Fidan Mehmeti hade insikt om detta. Fidan Mehmeti har utfört gärningen på ett mycket brutalt sätt i upprörd sinnesstämning på grund av att ett viktigt intresse för honom, hans mors heder, kränkts. Förverkligandet av effekten, Simon Vignens död, utgjorde uppenbarligen inte ett relevant skäl för Fidan Mehmeti att vid tillfället avstå från gärningen. Det är sammantaget ställt utom rimligt tvivel att Fidan Mehmeti begått gärningen med ett uppsåt (likgiltighetsuppsåt) som omfattade Simon Vignens död.

Slutsats och rubricering

Det är ställt utom rimligt tvivel att Fidan Mehmeti med uppsåt, genom ett inte ringa antal sparkar och stampar från två riktningar mot en liggande Simon Vignens huvud, hals och bröstets övre del, orsakat honom de påstådda skadorna och därigenom berövade honom livet. Uppsåtligt dödande ska bedömas som antingen mord eller dråp. För att en gärning ska rubriceras som dråp ska omständigheterna kring gärningen vara sådana att den kan anses vara mindre grov. Den gärning Fidan Mehmeti begått kan inte anses som mindre grov, den ska därför bedömas vara mord (jfr NJA 1975 s. 594, 1987 s. 33, 1989 s. 97, 1994 s. 310 och 1995 s. 464).

Påföljdsfrågan

Fidan Mehmeti har gjort sig skyldig till mord och olaga hot. Det senare nämnda brottet påverkar inte påföljden. Påföljden för mord är enligt lag fängelse på viss tid, lägst tio år och högst arton år, eller på livstid. Högsta domstolen har i en dom av den 28 maj 2013 i mål B 5613-12 uttalat följande om straffmätningen för mord.

En läsning av endast förarbetena till ändringen av straffskalan för mord (prop. 2008/09:118) leder till bedömningen att lagstiftaren då får antas ha haft uppfattningen att utgångspunkten för mord skulle vara fängelse tolv år. Efter lagändringarna den 1 juli 2010 är det dock berättigat att dra slutsatsen, att utgångspunkten för mord numera ska vara fängelse fjorton år. Livstids fängelse ska tillämpas endast i de undantagsfall då ett tidsbestämt fängelsestraff på arton år inte är tillräckligt, t.ex. då gärningsmannen har mördat mer än en person eller då omständigheterna annars är synnerligen försvårande. Att utgångspunkten ska vara att straffet för ett mord ska bestämmas till fängelse fjorton år innebär att straffet normalt ska bestämmas till fängelse tolv år då omständigheterna sammantagna i någon mån talar för ett lägre straff och, som har nämnts i det föregående, tio år när det kan sägas att omständigheterna är förmildrande. För att straffet ska bestämmas till fängelse sexton år bör det tvärtom krävas att det kan konstateras att omständigheterna sammantagna tydligt talar för ett högre straff medan fängelse arton år bör tillämpas endast i de fall då omständigheterna är mycket försvårande, samtidigt som de inte är av sådant slag att livstids fängelse bör dömas ut. Att fängelse arton år ska tillämpas restriktivt har att göra bl.a. med att livstids fängelse enligt lagen (2006:45) om omvandling av fängelse på livstid kan omvandlas till fängelse arton år samtidigt som livstids fängelse är ett svårare straff än ett tidsbestämt fängelsestraff.

Med detta som utgångspunkt är frågan vilka omständigheter som ska påverka straffmätningen. I Högsta domstolens nyss nämnda avgörande anges följande som utgångspunkt för detta.

I 29 kap. 1 § brottsbalken anges [...] att det vid bedömningen av straffvärdet ska beaktas den skada, kränkning eller fara som gärningen har inneburit, vad den tilltalade har insett eller borde ha insett om detta samt de avsikter och motiv som han eller hon har haft. I förarbetena till bestämmelsen i denna del (prop. 1987/88:120 s. 81) anges att även om de objektiva omständigheterna bildar en naturlig utgångspunkt för straffvärdebedömningen är de subjektiva omständigheterna ofta av större betydelse i detta hänseende. Regleringen innebär att det vid straffvärdebedömningen inte ska tas hänsyn till sådana omständigheter som inte täcks av gärningsmannens uppsåt eller oakt-

samhet. Hur grov oaktsamheten har varit liksom vilken form av uppsåt som har förelagt är också av stor betydelse för bedömningen. [...]

Enligt förarbetena (se prop. 2008/09:118 s. 43) ska domstolen vid straffmätningen använda hela straffskalan och vid straffvärdebedömningen göra en helhetsbedömning av samtliga inverkan omständigheter i det enskilda fallet och också beakta att dessa kan föreligga i olika grad. Enligt propositionen (a. prop. s. 43) är omständigheter som bör tala i skärpande riktning t.ex. att brottet har föregåtts av noggrann planering eller har präglats av särskild förslagenhet, att brottet har syftat till att främja eller dölja annan brottslighet, att gärningen har varit särskilt hänsynslös genom att den har medfört ett svårt lidande för brottsoffret, att brottet har inneburit ett angrepp på någon i dennes tjänsteutövning eller att brottet har begåtts i sådan avsikt som anges i 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott utan att straffansvar enligt den lagbestämmelsen föreligger. Annat som enligt propositionen talar i skärpande riktning är att brottet har riktat sig mot en närstående, att brottsoffret har befunnit sig i en skyddslös ställning och att brottet har förövats inför ögonen på närstående till offret, t.ex. offrets barn. I propositionen påpekas att det förhållandet att återfall i brott kan beaktas framgår av 29 kap. 4 § brottsbalken. Om den tilltalade tidigare har gjort sig skyldig till allvarlig våldsbrottslighet eller tidigare har angripit brottsoffret bör det tala i skärpande riktning. I samma riktning ska beaktas om flera personer har mördats eller det annars är fråga om flerfaldig brottslighet. [...]

Straffvärdeomständigheter som talar i motsatt riktning är enligt propositionen (a. prop. s. 43) t.ex. att händelseförloppet har varit hastigt och att den tilltalade har haft svårt att besinna sig eller att brottet har föregåtts av ett kraftigt provocerande beteende. Andra sådana omständigheter som anges i propositionen är att brottet har begåtts under påverkan av en psykisk störning eller att den tilltalade av någon annan orsak har haft starkt nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande. Mot bakgrund av de ändringar som har gjorts i 29 kap. 3 § första stycket 2 (se p. 15) bör det dock inte längre här krävas att det har rört sig om en starkt nedsatt förmåga. De omständigheter som nämns i propositionen är endast exempel på sådant som kan påverka straffmätningen. Även andra faktorer som domstolen bedömer som relevanta kan alltså inverka.

Det enda som talar mot att döma en vuxen person till fängelse för mord är om denne lider av en allvarlig psykisk störning. För att utreda detta i Fidan Mehmetis fall har tingsrätten begärt in ett läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m. Av detta framgår att Fidan Mehmeti inte led av en allvarlig psykisk störning vid gärningstillfället och inte heller vid undersökningen av honom. Ansvarig läkare, överläkaren och specialisten i psykiatri och rättspsykiatri Carl-Gustav Eriksson, har vidare bedömt att det saknas skäl att genomföra en rättspsykiatrisk undersökning. Tingsrätten betvivlar inte den gjorda bedömningen. Fidan Mehmeti ska därför dömas till fängelse. Straffets längd ska bestämmas med utgångspunkt i de omständigheter som nämnts ovan.

Utredningen i det här fallet ger inte stöd för att Fidan Mehmeti planerat att döda Simon Vigren, inte heller att han haft något egentligt motiv att göra detta. Gärningen framstår istället som aggressionsutlöst och impulsstyrd. Fidan Mehmeti har som nämnts inte heller haft direkt uppsåt att döda Simon Vigren utan har haft en mindre allvarlig form av uppsåt när han gjorde det. Tingsrätten finner att redan dessa faktorer utesluter ett livstidsstraff eller ett tidsbestämt fängelsestraff i den övre delen av straffskalan.

I försvårande riktning talar att det varit fråga om ett mycket brutalt och intensivt våld. Vidare att våldet utövats mot en liggande Simon Vigren som var både mindre och lättare än Fidan Mehmeti. Detta innebär att han var helt skyddslös när han döddes. I mildrande riktning talar att händelseförloppet inte var särskilt utdraget och att det framgick av förhöret med Lena Ström att Simon Vigren ganska snabbt blev medvetslös. Detta i kombination med att han var alkoholpåverkad gör att tingsrätten drar slutsatsen att han inte hann förstå att han skulle dö eller upplevde smärta någon längre stund. Det är också förmildrande att gärningen inte var helt oprovocerad och att Fidan Mehmeti hade svårt att kontrollera sin aggressivitet.

Vid en samlad bedömning finner tingsrätten att de försvårande respektive förmildrande omständigheterna väger upp varandra. Det finns därför inte skäl att avvika från utgångspunkten, att straffet för ett mord ska bestämmas till fängelse 14 år. Tingsrätten bestämmer därför påföljden för Fidan Mehmeti till fängelse 14 år.

Övriga frågor

Skadestånd

Fidan Mehmeti har medgett att betala alla begärda skadestånd. Han ska därför också dömas att göra det.

Häktning

Fidan Mehmeti döms till ansvar för mord. Han ska därför, om det inte är uppenbart att det saknas skäl för det, vara häktad även efter domen. Fidan Mehmeti har enligt Kriminalvården en nästan 20 år lång historia av missbruk av alkohol, narkotika och anabola steroider. Det finns därför en risk att han på fri fot återfaller i brott. Det saknas därmed inte skäl för häktning. Fidan Mehmeti ska således vara häktad till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Av hänsyn till Simon Vignens eftermäle ska bilderna som visar hans skador även fortsättningsvis vara belagda med sekretess.

Av hänsyn till Fidan Mehmetis personliga integritet ska utredningen om hans psykiska tillstånd med undantag för slutsatserna presenterade ovan även fortsättningsvis vara belagda med sekretess.

BORÅS TINGSRÄTT

DOM
2013-10-10

B 1957-13

Rotel 4

Advokatersättning

Advokaterna har gjort skäl för vad de begärt i ersättning. Åklagaren har inte haft något att invända mot bifall till begärd försvararersättning. Advokaterna ska därför tillerkännas beloppen de begärt. Kostnaderna för detta ska rimligen stanna på staten.

Avgift till brottsofferfonden

Fidan Mehmeti ska betala den i lagen (1994:419) om brottsofferfond bestämda avgiften.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga (DV 400)

Domen får överklagas senast den 31 oktober 2013. Överklagandet ska ställas till Hovrätten för Västra Sverige.

På tingsrättens vägnar

Jens Lindborg

Avräkningsunderlag finns i tingsrättens akt.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,

5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

HOVRÄTTEN FÖR VÄSTRA SVERIGE

ANVISNINGAR FÖR ÖVERKLAGANDE

Överklagande skall göras skriftligen. Skrivelsen skall ställas till Högsta domstolen, men den skall skickas eller lämnas till hovrätten.

Skrivelsen skall ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges under rubriken ÖVERKLAGANDE i hovrättens avgörande. Någon tidsgräns gäller dock inte för klagan över beslut om häktning, reseförbud eller restriktioner enligt 24 kap 5a § rättegångsbalken.

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen skall pröva ett överklagande. Prövningstillstånd behövs dock inte när Justitiekanslern eller Riksdagens ombudsmän överklagar i mål om allmänt åtal.

Prövningstillstånd får meddelas endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att talan prövas av Högsta domstolen, eller
 2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvillan förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.
- Om prövningstillstånd meddelas i ett av två eller flera likartade mål, kan prövningstillstånd meddelas också i övriga mål.

I skrivelsen till Högsta domstolen skall anges

1. klagandens namn, adress och telefonnummer.
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning, målets nummer och dagen för avgörandet).
3. den ändring i avgörandet som klaganden yrkar.
4. de skäl som klaganden åberopar för att avgörandet skall ändras.
5. de omständigheter som klaganden åberopar till stöd för att prövningstillstånd skall meddelas, och
6. de bevis som klaganden vill åberopa och vad som skall styrkas med varje särskilt bevis.

HOVRÄTTEN FÖR
VÄSTRA SVERIGE
Avdelning 4
Rotel 45

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2013-12-27
Göteborg

Aktbilaga 51

Mål nr B 4647-13

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 810617-1732	Datum för dom/beslut 2013-12-27
Efternamn Mehmeti	Förnamn Fidan

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum 2013-06-30	Datum
---------------------	-------

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Ann-Carin Glimstedt

Dok.Id 312955

Postadress
Box 40
401 20 Göteborg

Besöksadress
Packhusplatsen 6

Telefon
031-701 22 00
E-post: hovratten.vastrasverige@dom.se
www.vastrahovratten.domstol.se

Telefax
031-774 29 43

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:00